

ΝΟΜΟΣ ΥΠ'ΑΡΙΘ.3015 Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας του Βασιλείου της Ισπανίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και της αποτροπής της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου

Σύμβαση ΕΛΛΑΔΑΣ-ΙΣΠΑΝΙΑΣ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ'ΑΡΙΘ.3015/2002 ΦΕΚ Α'104 (2.5.2002)

Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας του Βασιλείου της Ισπανίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και της αποτροπής της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου της Ισπανίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και της αποτροπής της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου που υπογράφηκε στη Μαδρίτη στις 4 Δεκεμβρίου 2000, το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπη στην ελληνική, ισπανική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΒΑΣΗ

ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗΣ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΟΡΟΥΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Η Ελληνική Δημοκρατία και το Βασίλειο της Ισπανίας, επιθυμώντας να συνάψουν Σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και της αποτροπής της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου, συμφώνησαν τα ακόλουθα:

Άρθρο 1. Πρόσωπα στα οποία εφαρμόζεται η σύμβαση

Άρθρο 1. Πρόσωπα στα οποία εφαρμόζεται η σύμβαση - Κείμενο νόμου

Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται επί προσώπων που είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρο 2. Φόροι στους οποίους αφορά η σύμβαση

Άρθρο 2. Φόροι στους οποίους αφορά η σύμβαση - Κείμενο νόμου

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου που επιβάλλονται για λογαριασμό ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ή των διοικητικών υποδιαιρέσεων του ή των τοπικών αρχών του, ανεξάρτητα από τον τρόπο που επιβάλλονται.

2. Φόροι εισοδήματος και κεφαλαίου θεωρούνται όλοι οι φόροι που επιβάλλονται στο συνολικό εισόδημα, στο συνολικό κεφάλαιο, ή σε στοιχεία του εισοδήματος ή του κεφαλαίου, συμπεριλαμβανομένων των φόρων που επιβάλλονται στην ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση κινητής ή ακίνητης περιουσίας, καθώς και των φόρων επί της υπεραξίας που προκύπτει από την ανατίμηση του κεφαλαίου.

3. Οι υφιστάμενοι φόροι στους οποίους εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση ειδικότερα είναι:

α) Στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας:

- i) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου των φυσικών προσώπων,
- ii) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου των νομικών προσώπων, (εφεξής αναφερόμενος ως «Ελληνικός φόρος»).

β) Στην περίπτωση της Ισπανίας:

- i) ο φόρος εισοδήματος των φυσικών προσώπων (el Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas),
- ii) ο φόρος εταιριών (el Impuesto sobre Sociedades)
- iii) ο φόρος εισοδήματος μη κατοίκων (el Impuesto sobre la Renta de no Residentes),
- iv) ο φόρος κεφαλαίου (el Impuesto sobre el Patrimonio), και
- v) τοπικοί φόροι στο εισόδημα και στο κεφάλαιο (εφεξής αναφερόμενος ως «Ισπανικός φόρος»).

4. Η Σύμβαση εφαρμόζεται επίσης σε οποιουδήποτε ταυτόσημους ή ουσιωδώς παρόμοιους φόρους που επιβάλλονται μετά την ημερομηνία υπογραφής της

Σύμβασης επί πλέον, ή σε αντικατάσταση, των υφιστάμενων φόρων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών γνωστοποιούν η μια στην άλλη οποιοσδήποτε σημαντικές αλλαγές έχουν επέλθει στις αντίστοιχες φορολογικές νομοθεσίες τους.

Άρθρο 3. Γενικοί Ορισμοί

Άρθρο 3. Γενικοί Ορισμοί - Κείμενο νόμου

1. Για τους σκοπούς αυτής της Σύμβασης, εκτός αν η έννοια του κείμενου απαιτεί διαφορετικά:

α) οι όροι «ένα Συμβαλλόμενο Κράτος» και το «άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος» υποδηλώνουν την Ελληνική Δημοκρατία ή την Ισπανία όπως το κείμενο απαιτεί,

β) ο όρος «Ελληνική Δημοκρατία» περιλαμβάνει το έδαφος της Ελληνικής Δημοκρατίας και το τμήμα του θαλασσίου βυθού και του υπεδάφους του κάτω από τη Μεσόγειο Θάλασσα, επί των οποίων η Ελληνική Δημοκρατία έχει κυριαρχικά δικαιώματα σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο προς το σκοπό εξερεύνησης, εξόρυξης ή εκμετάλλευσης των φυσικών πόρων των περιοχών,

γ) ο όρος «Ισπανία» σημαίνει το Ισπανικό Κράτος και, χρησιμοποιούμενος με την γεωγραφική έννοια, το έδαφος του Ισπανικού Κράτους το οποίο περιλαμβάνει κάθε περιοχή έξω από τα χωρικά ύδατα επί των οποίων, σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο και σε εφαρμογή της εσωτερικής νομοθεσίας του, το Ισπανικό Κράτος ασκεί ή μπορεί στο μέλλον να ασκήσει δικαιοδοσία ή κυριαρχικά δικαιώματα αναφορικά με το θαλάσσιο βυθό, το υπεδάφος του και τα υπερκείμενα ύδατα και τους φυσικούς πόρους αυτών.

δ) ο όρος «πρόσωπο» περιλαμβάνει ένα φυσικό πρόσωπο, μια εταιρεία και οποιαδήποτε άλλη ένωση προσώπων,

ε) ο όρος «εταιρεία» σημαίνει οποιαδήποτε εταιρική μορφή κεφαλαιουχικού χαρακτήρα ή οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση με μια εταιρεία κεφαλαιουχικού χαρακτήρα,

ζ) οι όροι «επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» και «επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους» υποδηλώνουν αντίστοιχα μια επιχείρηση που ασκείται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και μια επιχείρηση που ασκείται από κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

η) ο όρος «υπήκοος» υποδηλώνει: i) οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο που έχει την

υπηκοότητα ενός Συμβαλλόμενου Κράτους,

ii) οιοδήποτε νομικό πρόσωπο, προσωπική εταιρία ή ένωση που αποκτά το νομικό καθεστώς του από τους νόμους που ισχύουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος,

θ) ο όρος «διεθνείς μεταφορές» υποδηλώνει οιαδήποτε μεταφορά με πλοίο ή αεροσκάφος, εκτός αν το πλοίο ή το αεροσκάφος εκτελεί δρομολόγια αποκλειστικά μεταξύ τοποθεσιών μέσα σε ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη,

ι) ο όρος «αρμόδια αρχή» υποδηλώνει: i) στην Ελληνική Δημοκρατία, τον Υπουργό Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του, ii) στην Ισπανία, τον Υπουργό Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του.

2. Όσον αφορά στην εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, οποιοσδήποτε όρος ο οποίος δεν προσδιορίζεται σ' αυτή θα έχει, εκτός αν η έννοια του κειμένου απαιτεί διαφορετικά, την έννοια που έχει κατά τη στιγμή της εφαρμογής σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους αναφορικά με τους φόρους στους οποίους εφαρμόζεται η Σύμβαση, οποιασδήποτε έννοιας σύμφωνα με τους εφαρμοζόμενους φορολογικούς νόμους αυτού του Κράτους υπερισχύουσας εκείνης της έννοιας που δίδεται σ' αυτό τον όρο σύμφωνα με άλλους νόμους του Κράτους αυτού.

Άρθρο 4. Κάτοικος

Άρθρο 4. Κάτοικος - Κείμενο νόμου

1. Για τους σκοπούς αυτής της Σύμβασης, ο όρος «κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» σημαίνει το πρόσωπο που, σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, υπόκειται σε φορολογία σε αυτό λόγω κατοικία ή διαμονής του ή τόπου διοίκησης των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων του ή άλλου παρόμοιας φύσης κριτηρίου και περιλαμβάνει επίσης αυτό το Κράτος και οποιαδήποτε πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού. Αλλά ο όρος αυτός δεν περιλαμβάνει οποιοδήποτε πρόσωπο που υπόκειται σε φορολογία στο Κράτος αυτό μόνον όσον αφορά σε εισόδημα που προέρχεται από πηγές μέσα σε αυτό ή σε κεφάλαιο που βρίσκεται σε αυτό.

2. Αν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, τότε η νομική κατάσταση του καθορίζεται ως εξής:

α) θεωρείται ότι είναι κάτοικος του Κράτους στο οποίο διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία, αν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία και στα δύο Κράτη, θεωρείται κάτοικος

του Κράτους με το οποίο διατηρεί στενότερους προσωπικούς και οικονομικούς δεσμούς (κέντρο ζωτικών συμφερόντων),

β) αν το Κράτος στο οποίο έχει το κέντρο των ζωτικών συμφερόντων του δεν μπορεί να προσδιορισθεί, ή αν δεν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία σε κανένα από τα δύο Κράτη, θεωρείται κάτοικος μόνο του Κράτους στο οποίο έχει την συνήθη διαμονή του,

γ) αν έχει συνήθη διαμονή και στα δύο Κράτη ή σε κανένα από αυτά, θεωρείται κάτοικος του Κράτους του οποίου είναι υπήκοος,

δ) αν είναι υπήκοος και των δύο Κρατών ή κανενός από αυτά, οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών διευθετούν το θέμα με αμοιβαία συμφωνία.

3. Αν κατά τις διατάξεις της παραγράφου 1 ένα πρόσωπο εκτός από φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, τότε το πρόσωπο αυτό θεωρείται κάτοικος του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησής του.

4. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις αυτού του Άρθρου, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» θεωρείται ότι δεν περιλαμβάνει :

α) τη χρήση διευκολύνσεων αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση,

β) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση,

γ) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την επεξεργασία από άλλη επιχείρηση,

δ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό την αγορά αγαθών ή εμπορευμάτων, ή για τη συλλογή πληροφοριών, για την επιχείρηση,

ε) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό την άσκηση για την επιχείρηση οποιασδήποτε άλλης δραστηριότητας βοηθητικού ή προπαρασκευαστικού χαρακτήρα,

ζ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, αποκλειστικά με σκοπό την άσκηση ενός συνδυασμού δραστηριοτήτων από τις αναφερόμενες στις υποπαραγράφους α) έως ε) , εφόσον η συνολική δραστηριότητα του εν λόγω καθορισμένου τόπου που προκύπτει από αυτόν τον συνδυασμό είναι βοηθητικού ή προπαρασκευαστικού χαρακτήρα.

5. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 όταν ένα πρόσωπο-εκτός από ανεξάρτητο πράκτορα για τον οποίο έχει εφαρμογή η παράγραφος 7-ενεργεί για λογαριασμό μιας επιχείρησης και έχει εξουσιοδότηση βάσει της οποίας ενεργεί συστηματικά στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για να συνάπτει συμβόλαια στο όνομα της εν λόγω επιχείρησης, αυτή η επιχείρηση θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση

στο Κράτος αυτό όσον αφορά σε οποιεσδήποτε δραστηριότητες αναλαμβάνει το εν λόγω πρόσωπο για την επιχείρηση, εκτός αν οι δραστηριότητες αυτού του προσώπου περιορίζονται σ' εκείνες που αναφέρονται στην παράγραφο 4 οι οποίες, και αν ακόμη ασκούνται μέσω καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, δεν καθιστούν αυτόν τον καθορισμένο τόπο μόνιμη εγκατάσταση σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της παραγράφου.

6. Ανεξάρτητα με τις προηγούμενες διατάξεις αυτού του Άρθρου και τις διατάξεις του Άρθρου 14, ένα πρόσωπο που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και διεξάγει δραστηριότητες σχετικά με προκαταρκτικές μελέτες, εξερεύνηση, εξόρυξη ή εκμετάλλευση φυσικών πόρων που βρίσκονται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος θεωρείται ότι ασκεί, όσον αφορά σ' αυτές τις δραστηριότητες, επιχειρηματική δράση σ' αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης ή μιας καθορισμένης βάσης που βρίσκεται σ' αυτό, εκτός εάν οι εν λόγω δραστηριότητες διεξάγονται για περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν συνολικά τις 60 ημέρες μέσα σε διάστημα 12 μηνών. Εντούτοις, για τους σκοπούς αυτής της παραγράφου:

α) όταν μια επιχείρηση που διεξάγει δραστηριότητες στο άλλο Κράτος, συνδέεται με άλλη επιχείρηση και αυτή η άλλη επιχείρηση συνεχίζει ως μέρος του ίδιου έργου τις ίδιες δραστηριότητες οι οποίες ασκούνται ή ασκούντο από την πρωτοαναφερόμενη επιχείρηση, και οι δραστηριότητες που διεξάγονται από τις δυο επιχειρήσεις υπερβαίνουν – όταν προστεθούν μαζί – μια περίοδο 60 ημερών, τότε κάθε επιχείρηση θεωρείται ότι διεξάγει τις δραστηριότητες της για μια περίοδο που υπερβαίνει τις 60 ημέρες σε μια περίοδο 12 μηνών.

β) δύο επιχειρήσεις θεωρείται ότι συνδέονται εάν μια από αυτές ελέγχεται έμμεσα ή άμεσα από την άλλη, ή και οι δύο ελέγχονται άμεσα ή έμμεσα από ένα τρίτο πρόσωπο.

7. Μια επιχείρηση δεν θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος απλά και μόνο επειδή διεξάγει εργασίες σ' αυτό το Κράτος μέσω μεσίτη, γενικού αντιπροσώπου επί προμηθεία ή άλλου ανεξάρτητου πράκτορα, εφόσον τα εν λόγω πρόσωπα ενεργούν μέσα στα συνήθη πλαίσια της δραστηριότητάς τους.

8. Το γεγονός ότι μια επιχείρηση που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ελέγχει ή ελέγχεται από εταιρεία που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ή διεξάγει εργασίες σ' αυτό το άλλο Κράτος (είτε μέσω μόνιμης εγκατάστασης είτε με άλλο τρόπο), δεν καθιστά την καθεμία από τις εταιρείες αυτές μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

Άρθρο 5. Μόνιμη εγκατάσταση

Άρθρο 5. Μόνιμη εγκατάσταση - Κείμενο νόμου

1. Για τους σκοπούς αυτής της Σύμβασης, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» υποδηλώνει ένα καθορισμένο τόπο επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μέσω του οποίου οι εργασίες μιας επιχείρησης διεξάγονται εν όλω ή εν μέρει.

2. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» περιλαμβάνει ειδικότερα:

α) τόπο διοίκησης,

β) υποκατάστημα,

γ) γραφείο,

δ) εργοστάσιο,

ε) εργαστήριο, και

ζ) ορυχείο, πηγή πετρελαίου ή αερίου, λατομείο ή οποιοδήποτε άλλο τόπο εξόρυξης φυσικών πόρων.

3. Ένα εργοτάξιο ή ένα έργο κατασκευής ή εγκατάστασης συνιστούν μόνιμη εγκατάσταση μόνο αν διαρκεί περισσότερο από εννέα μήνες.

4. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις αυτού του Άρθρου, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» θεωρείται ότι δεν περιλαμβάνει :

α) τη χρήση διευκολύνσεων αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση,

β) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση,

γ) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την επεξεργασία από άλλη επιχείρηση,

δ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό την αγορά αγαθών ή εμπορευμάτων, ή για τη συλλογή πληροφοριών, για την επιχείρηση,

ε) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό την άσκηση για την επιχείρηση οποιασδήποτε άλλης δραστηριότητας βοηθητικού ή προπαρασκευαστικού χαρακτήρα,

ζ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, αποκλειστικά με σκοπό την άσκηση ενός συνδυασμού δραστηριοτήτων από τις αναφερόμενες στις υποπαραγράφους α) έως ε) , εφόσον η συνολική δραστηριότητα του εν λόγω καθορισμένου τόπου που προκύπτει από αυτόν τον συνδυασμό είναι βοηθητικού ή προπαρασκευαστικού χαρακτήρα.

5. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 όταν ένα πρόσωπο-εκτός από ανεξάρτητο πράκτορα για τον οποίο έχει εφαρμογή η παράγραφος 7-ενεργεί για λογαριασμό μιας επιχείρησης και έχει εξουσιοδότηση βάσει της οποίας ενεργεί συστηματικά στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για να συνάπτει συμβόλαια στο όνομα της εν λόγω επιχείρησης, αυτή η επιχείρηση θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο Κράτος αυτό όσον αφορά σε οποιεσδήποτε δραστηριότητες αναλαμβάνει το εν λόγω πρόσωπο για την επιχείρηση, εκτός αν οι δραστηριότητες αυτού του προσώπου περιορίζονται σ' εκείνες που αναφέρονται στην παράγραφο 4 οι οποίες, και αν ακόμη ασκούνται μέσω καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, δεν καθιστούν αυτόν τον καθορισμένο τόπο μόνιμη εγκατάσταση σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της παραγράφου.

6. Ανεξάρτητα με τις προηγούμενες διατάξεις αυτού του Άρθρου και τις διατάξεις του Άρθρου 14, ένα πρόσωπο που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και διεξάγει δραστηριότητες σχετικά με προκαταρκτικές μελέτες, εξερεύνηση, εξόρυξη ή εκμετάλλευση φυσικών πόρων που βρίσκονται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος θεωρείται ότι ασκεί, όσον αφορά σ' αυτές τις δραστηριότητες, επιχειρηματική δράση σ' αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης ή μιας καθορισμένης βάσης που βρίσκεται σ' αυτό, εκτός εάν οι εν λόγω δραστηριότητες διεξάγονται για περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν συνολικά τις 60 ημέρες μέσα σε διάστημα 12 μηνών. Εντούτοις, για τους σκοπούς αυτής της παραγράφου:

α) όταν μια επιχείρηση που διεξάγει δραστηριότητες στο άλλο Κράτος, συνδέεται με άλλη επιχείρηση και αυτή η άλλη επιχείρηση συνεχίζει ως μέρος του ίδιου έργου τις ίδιες δραστηριότητες οι οποίες ασκούνται ή ασκούντο από την πρωτοαναφερόμενη επιχείρηση, και οι δραστηριότητες που διεξάγονται από τις δυο επιχειρήσεις υπερβαίνουν – όταν προστεθούν μαζί – μια περίοδο 60 ημερών, τότε κάθε επιχείρηση θεωρείται ότι διεξάγει τις δραστηριότητες της για μια περίοδο που υπερβαίνει τις 60 ημέρες σε μια περίοδο 12 μηνών.

β) δύο επιχειρήσεις θεωρείται ότι συνδέονται εάν μια από αυτές ελέγχεται έμμεσα ή άμεσα από την άλλη, ή και οι δύο ελέγχονται άμεσα ή έμμεσα από ένα τρίτο πρόσωπο.

7. Μια επιχείρηση δεν θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος απλά και μόνο επειδή διεξάγει εργασίες σ' αυτό το Κράτος μέσω μεσίτη, γενικού αντιπροσώπου επί προμηθεία ή άλλου ανεξάρτητου πράκτορα, εφόσον τα εν λόγω πρόσωπα ενεργούν μέσα στα συνήθη πλαίσια της δραστηριότητάς τους.

8. Το γεγονός ότι μια επιχείρηση που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ελέγχει ή ελέγχεται από εταιρεία που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ή διεξάγει εργασίες σ' αυτό το άλλο Κράτος (είτε μέσω μόνιμης εγκατάστασης είτε με άλλο τρόπο), δεν καθιστά την καθεμία από τις εταιρείες αυτές μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

Άρθρο 6. Εισόδημα από ακίνητη περιουσία

Άρθρο 6. Εισόδημα από ακίνητη περιουσία - Κείμενο νόμου

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από ακίνητη περιουσία (συμπεριλαμβανομένου του εισοδήματος από γεωργία ή δασοκομία) που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.
2. Ο όρος «ακίνητη περιουσία» θα έχει την έννοια που ορίζεται από τη νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο βρίσκεται η εν λόγω περιουσία. Ο όρος περιλαμβάνει σε κάθε περίπτωση περιουσία παρεπόμενη της ακίνητης περιουσίας, τα ζώα και τον εξοπλισμό που χρησιμοποιούνται στην γεωργία και δασοκομία, δικαιώματα στα οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις του γενικού δικαίου για την έγγειο ιδιοκτησία, επικαρπία ακίνητης περιουσίας και δικαιώματα τα οποία παρέχουν προσόδους μεταβλητές ή σταθερές ως αντάλλαγμα για την εκμετάλλευση, ή δικαίωμα εκμετάλλευσης, μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών και άλλων φυσικών πόρων. Πλοία, πλοιάρια και αεροσκάφη δεν θεωρούνται ως ακίνητη περιουσία.
3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται σε εισόδημα που προέρχεται από την άμεση χρήση, εκμίσθωση ή οποιασδήποτε άλλης μορφής χρήση ακίνητης περιουσίας.
4. Όταν η ιδιοκτησία μετοχών ή άλλων εταιρικών δικαιωμάτων σε μία εταιρία άμεσα ή έμμεσα παρέχει το δικαίωμα στον ιδιοκτήτη τέτοιων μετοχών ή εταιρικών δικαιωμάτων απολαβής ακίνητης περιουσίας που ανήκει στην εταιρία, το εισόδημα από την άμεση χρήση, ενοικίαση ή χρήση με κάθε άλλο τρόπο τέτοιου δικαιώματος απολαβής μπορεί να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η ακίνητη περιουσία.
5. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 εφαρμόζονται επίσης στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία μιας επιχείρησης και στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία που χρησιμοποιείται για την παροχή ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών.

Άρθρο 7. Κέρδη Επιχειρήσεων

Άρθρο 7. Κέρδη Επιχειρήσεων - Κείμενο νόμου

1. Τα κέρδη μιας επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος εκτός αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό. Αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες ως ανωτέρω, τότε τα κέρδη της επιχείρησης μπορούν να φορολογούνται στο άλλο Κράτος αλλά μόνο ως προς το τμήμα αυτών που αποδίδεται στην μόνιμη εγκατάσταση.
2. Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 3, αν μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, τότε στο κάθε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος αποδίδονται στη μόνιμη αυτή εγκατάσταση τα κέρδη τα οποία υπολογίζεται ότι θα πραγματοποιούσε αν ήταν μια διαφορετική και χωριστή επιχείρηση που ασχολείται με τις ίδιες ή παρόμοιες δραστηριότητες κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες και συναλλάσσεται εντελώς ανεξάρτητα με την επιχείρηση της οποίας αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση.
3. Κατά τον προσδιορισμό των κερδών μιας μόνιμης εγκατάστασης αναγνωρίζονται προς έκπτωση δαπάνες που πραγματοποιούνται για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης, περιλαμβανομένων των πραγματοποιούμενων για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης διαχειριστικών και γενικών διοικητικών εξόδων, είτε στο Κράτος που βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση είτε αλλού.
4. Κανένα κέρδος δεν θεωρείται ότι ανήκει στη μόνιμη εγκατάσταση λόγω απλής αγοράς αγαθών και εμπορευμάτων από την μόνιμη εγκατάσταση για λογαριασμό της επιχείρησης.
5. Για τους σκοπούς των προηγούμενων παραγράφων, τα κέρδη που αποδίδονται στη μόνιμη εγκατάσταση προσδιορίζονται με την ίδια μέθοδο κάθε χρόνο εκτός αν υπάρχουν βάσιμοι και επαρκείς λόγοι για το αντίθετο.
6. Σε περίπτωση που στα κέρδη περιλαμβάνονται στοιχεία εισοδήματος η φορολογική μεταχείριση των οποίων ρυθμίζεται χωριστά με άλλα Άρθρα αυτής της Σύμβασης, τότε οι διατάξεις εκείνων των Άρθρων δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος Άρθρου.

Άρθρο 8. Ναυτιλιακές και αεροπορικές μεταφορές

Άρθρο 8. Ναυτιλιακές και αεροπορικές μεταφορές - Κείμενο νόμου

1. Κέρδη προερχόμενα από την εκμετάλλευση πλοίων σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο είναι νηολογημένα τα πλοία ή από το οποίο έχουν εφοδιασθεί με ναυτιλιακά έγγραφα.
2. Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 1, εισόδημα που αποκτάται από μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκμετάλλευση πλοίου σε διεθνείς μεταφορές, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο αυτό Κράτος.
3. Κέρδη προερχόμενα από την εκμετάλλευση αεροσκάφους σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διεύθυνσης της επιχείρησης.
4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 3 αυτού του Άρθρου έχουν επίσης εφαρμογή σε κέρδη που πραγματοποιούνται από συμμετοχή σε «POOL» σε κοινοπρακτικής μορφής εκμετάλλευση ή σε πρακτορείο που λειτουργεί σε διεθνές επίπεδο.

Άρθρο 9. Συνδεόμενες επιχειρήσεις

Άρθρο 9. Συνδεόμενες επιχειρήσεις - Κείμενο νόμου

1. Αν α) επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, τον έλεγχο ή το κεφάλαιο μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ή β) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, τον έλεγχο ή το κεφάλαιο μιας επιχείρησης του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και μιας επιχείρησης άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, και σε κάθε μια από τις περιπτώσεις αυτές επικρατούν ή επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων στις εμπορικές ή οικονομικές σχέσεις τους όροι οι οποίοι διαφέρουν από εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε οποιαδήποτε κέρδη τα οποία θα είχαν πραγματοποιηθεί από μια από τις επιχειρήσεις, αλλά, λόγω αυτών των όρων, δεν έχουν πραγματοποιηθεί, μπορούν να συμπεριλαμβάνονται στα κέρδη αυτής της επιχείρησης και να φορολογούνται ανάλογα.
2. Αν ένα Συμβαλλόμενο Κράτος περιλαμβάνει στα κέρδη μιας επιχείρησης αυτού του Κράτους -και φορολογεί ανάλογα -κέρδη για τα οποία μια επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους έχει φορολογηθεί σ' αυτό το άλλο Κράτος και αυτό το άλλο Κράτος συμφωνεί ότι τα κέρδη που έχουν έτσι περιληφθεί είναι κέρδη τα οποία θα είχαν πραγματοποιηθεί από την επιχείρηση του πρώτου -μημονευθέντος Κράτους

αν οι όροι που επικρατούν μεταξύ των δύο επιχειρήσεων ήταν οι ίδιοι με εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε αυτό το άλλο Κράτος προσαρμόζει ανάλογα το ποσό του φόρου που έχει επιβληθεί μέσα σ' αυτό το Κράτος επί εκείνων των κερδών. Κατά τον καθορισμό μιας τέτοιας προσαρμογής, πρέπει να ληφθούν υπόψη και οι λοιπές διατάξεις αυτής της Σύμβασης και οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών συμβουλευονται η μια την άλλη αν κριθεί απαραίτητο.

Άρθρο 10. Μερίσματα

Άρθρο 10. Μερίσματα - Κείμενο νόμου

1. Μερίσματα που καταβάλλονται από εταιρεία που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογηθούν σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Τέτοια μερίσματα μπορούν όμως, επίσης να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος και σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, αλλά εάν ο εισπράττων είναι ο δικαιούχος των μερισμάτων, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει:

α) το 5% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων εάν ο δικαιούχος είναι μία εταιρεία (εκτός από μία προσωπική εταιρεία) η οποία κατέχει άμεσα τουλάχιστον 25% του κεφαλαίου της εταιρείας που καταβάλλει τα μερίσματα,

β) το 10% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων σε όλες τις άλλες περιπτώσεις. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία, το τρόπο εφαρμογής αυτών των περιορισμών.

Η παρούσα παράγραφος δεν επηρεάζει τη φορολογία της εταιρείας όσον αφορά στα κέρδη από τα οποία καταβάλλονται τα μερίσματα.

3. Ο όρος «μερίσματα» όπως χρησιμοποιείται σ' αυτό το Άρθρο υποδηλώνει εισόδημα από μετοχές, μετοχές «επικαρπίας» ή δικαιώματα «επικαρπίας», μετοχές μεταλλείων, ιδρυτικούς τίτλους ή άλλα δικαιώματα συμμετοχής σε κέρδη, που δεν αποτελούν απαιτήσεις από χρέη, καθώς επίσης και εισόδημα από εταιρικά δικαιώματα το οποίο υπόκειται στην ίδια φορολογική μεταχείριση με το εισόδημα από μετοχές σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους του οποίου είναι κάτοικος η εταιρεία που διενεργεί τη διανομή. Ο όρος «μερίσματα» περιλαμβάνει κέρδη από την διάλυση μιας εταιρείας.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν έχουν εφαρμογή αν ο δικαιούχος των μερισμάτων, όντας κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η εταιρία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, ή παρέχει ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες σ' αυτό το άλλο Κράτος μέσω καθορισμένης βάσης που βρίσκεται σ' αυτό, και η συμμετοχή (holding) σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα μερίσματα, συνδέεται ουσιαστικά μ' αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτή τη περίπτωση, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των άρθρων 7 ή 14, ανάλογα με την περίπτωση.

5. Αν μια εταιρεία που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους πραγματοποιεί κέρδη ή αποκτά εισόδημα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, αυτό το άλλο Κράτος δεν μπορεί να επιβάλλει φόρο στα μερίσματα που καταβάλλονται από την εταιρεία, εκτός αν αυτά τα μερίσματα καταβάλλονται σε κάτοικο αυτού του άλλου Κράτους ή η συμμετοχή (holding) σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα μερίσματα συνδέεται ουσιαστικά με μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό το άλλο Κράτος, ούτε μπορεί να υπαγάγει τα μη διανεμόμενα κέρδη σε φόρο επί μη διανεμόμενων κερδών, ακόμη και αν τα καταβαλλόμενα μερίσματα ή τα μη διανεμόμενα κέρδη αποτελούνται εν όλω ή εν μέρει από κέρδη ή εισοδήματα που προκύπτουν σ' αυτό το άλλο Κράτος.

6. Οι διατάξεις αυτού του Άρθρου, δεν εφαρμόζονται, εάν, ο κύριος σκοπός ή ένας από τους κύριους σκοπούς οποιουδήποτε στο οποίο αφορά η κατοχή ή η συμμετοχή σε σχέση με την οποία καταβάλλεται το μερίσμα, αυτό το όφελος από τις διατάξεις του Άρθρου αυτού μέσω αυτής της κατοχής ή της συμμετοχής.

Άρθρο 11. Τόκοι

Άρθρο 11. Τόκοι - Κείμενο νόμου

1. Τόκοι που προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Αυτοί οι τόκοι μπορούν, όμως επίσης, να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, αλλά αν ο εισπράττων είναι ο δικαιούχος των τόκων, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 8% του ακαθάριστου ποσού των τόκων. Οι

αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία το τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 2, τόκοι που προκύπτουν στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος εξαιρούνται από το φόρο σ' αυτό το Κράτος αν:

α) οι τόκοι καταβάλλονται από αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος, μία πολιτική υποδιαίρεση του ή μία τοπική αρχή αυτού, ή

β) οι τόκοι καταβάλλονται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μία πολιτική υποδιαίρεση του ή μία τοπική αρχή αυτού ή οποιαδήποτε άλλη υπηρεσία ή όργανο (περιλαμβανομένου και χρηματοπιστωτικού ιδρύματος) που ανήκουν εξ ολοκλήρου στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μία πολιτική υποδιαίρεση του ή μία τοπική αρχή αυτού, ή

γ) οι τόκοι καταβάλλονται σε οποιαδήποτε άλλη υπηρεσία ή όργανο (περιλαμβανομένου και χρηματοπιστωτικού ιδρύματος) σε σχέση με πραγματοποιηθέντα δάνεια κατ' εφαρμογή μιας συμφωνίας μεταξύ των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.

4. Ο όρος «τόκοι» όπως χρησιμοποιείται σ' αυτό το Άρθρο υποδηλώνει εισόδημα από απαιτήσεις από χρέη κάθε είδους είτε εξασφαλίζονται με υποθήκη ή όχι, είτε παρέχουν ή όχι δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη, και ιδιαίτερα, εισόδημα από κρατικά χρεόγραφα και εισόδημα από ομολογίες με ή χωρίς ασφάλεια, περιλαμβανομένων των δώρων (premiums) και βραβείων που συνεπάγονται τέτοιου είδους χρεόγραφα και ομολογίες καθώς επίσης και οιοδήποτε εισόδημα που έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση με εισόδημα από δάνειο σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο προκύπτει το εν λόγω εισόδημα. Πρόστιμα για καθυστερημένη πληρωμή δεν θα θεωρούνται τόκοι για τους σκοπούς αυτού του Αρθρου.

5. Οι διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 3 δεν έχουν εφαρμογή αν ο δικαιούχος των τόκων, που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι, μέσω μόνιμης εγκατάστασης σ' αυτό ή παρέχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό και η απαίτηση χρέους σε σχέση με την οποία καταβάλλονται οι τόκοι συνδέεται ουσιαστικά μ' αυτήν την μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτή τη περίπτωση, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

6. Τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος όταν ο καταβάλλων είναι κάτοικος αυτού του Κράτους. Αν, όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τους τόκους, ανεξάρτητα αν είναι ή όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, έχει σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία προέκυψε η οφειλή για την οποία καταβάλλονται οι τόκοι, και αυτοί οι τόκοι βαρύνουν αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε αυτοί οι τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Κράτος που βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

7. Σε περίπτωση που, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντα και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των τόκων, λαμβανομένης υπόψη της απαίτησης από το χρέος για την οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντα και του δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις αυτού του Άρθρου έχουν εφαρμογή μόνο στο τελευταίο αναφερθέν ποσόν. Σ' αυτή τη περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με τους νόμους του καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

8. Οι διατάξεις αυτού του Άρθρου δεν εφαρμόζονται εάν ο κύριος ή ένας από τους κύριους σκοπούς οποιουδήποτε προσώπου που έχει σχέση με την δημιουργία ή την εκχώρηση της απαίτησης από χρέος αναφορικά με την οποία καταβάλλονται οι τόκοι ήταν το όφελος από αυτό το Άρθρο μέσω αυτής της δημιουργίας ή της εκχώρησης.

Άρθρο 12. Δικαιώματα

Άρθρο 12. Δικαιώματα - Κείμενο νόμου

1. Δικαιώματα που προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Τέτοια δικαιώματα μπορούν, όμως, να φορολογούνται επίσης στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, αλλά αν ο εισπράττων είναι ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 6% του ακαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών ρυθμίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.

3. Ο όρος «δικαιώματα» όπως χρησιμοποιείται σ' αυτό το Άρθρο σημαίνει: πληρωμές κάθε είδους που εισπράττονται ως αντάλλαγμα για τη χρήση, ή το δικαίωμα χρήσης, οποιουδήποτε δικαιώματος αναπαραγωγής, φιλολογικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας, περιλαμβανομένων των κινηματογραφικών ταινιών, και ταινιών ή μαγνητοταινιών ή οποιουδήποτε άλλου μέσου για οπτική ή ηχητική αναπαραγωγή, οιασδήποτε ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή προτύπου, μηχανολογικού σχεδίου, μυστικού τύπου ή διαδικασίας παραγωγής, ή για τη χρήση, ή το δικαίωμα χρήσης, βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού, ή για πληροφορίες που αφορούν σε βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική εμπειρία.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν έχουν εφαρμογή αν ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, όντας κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, ή παρέχει σ' αυτό το άλλο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό, και το δικαίωμα ή η περιουσία σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα συνδέεται ουσιαστικά με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτή τη περίπτωση έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

5. Δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος αν ο καταβάλλον είναι κάτοικος αυτού του Κράτους. Αν, όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τα δικαιώματα, ανεξάρτητα αν είναι ή όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, έχει σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία προέκυψε η υποχρέωση καταβολής των δικαιωμάτων, και τα δικαιώματα αυτά βαρύνουν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε τα εν λόγω δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

6. Σε περίπτωση που, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντα και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσόν των δικαιωμάτων, λαμβανομένης υπόψη της χρήσης ή του δικαιώματος χρήσης ή των πληροφοριών για τα οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα, υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντα και του δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου έχουν εφαρμογή μόνο στο τελευταίο μνημονευόμενο ποσόν. Σ' αυτή τη περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος της καταβολής φορολογείται σύμφωνα με τους νόμους του καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπ' όψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

7. Οι διατάξεις αυτού του Άρθρου δεν εφαρμόζονται, εάν ο κύριος ή ένας από τους κύριους σκοπούς οποιουδήποτε προσώπου που έχει σχέση με τη δημιουργία ή την εκχώρηση των δικαιωμάτων σε σχέση με τα οποία έχουν γίνει οι πληρωμές ήταν το όφελος από αυτό το Άρθρο μέσω αυτής της δημιουργίας ή της εκχώρησης.

Άρθρο 13. Ωφέλεια από κεφάλαιο

Άρθρο 13. Ωφέλεια από κεφάλαιο - Κείμενο νόμου

1. Ωφέλεια που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκποίηση ακίνητης περιουσίας που αναφέρεται στο άρθρο 6 και βρίσκεται στο άλλο

Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ωφέλεια από την εκποίηση κινητής περιουσίας που αποτελεί τμήμα της επαγγελματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης που έχει μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή κινητής περιουσίας που ανήκει σε καθορισμένη βάση την οποία κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διαθέτει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για τον σκοπό της παροχής ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών, περιλαμβανομένης της ωφέλειας από την εκποίηση μιας τέτοιας μόνιμης εγκατάστασης (μόνης ή με ολόκληρη την επιχείρηση) ή τέτοιας καθορισμένης βάσης, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

3. Ωφέλεια από την εκποίηση πλοίων ή αεροσκαφών που εκτελούν διεθνείς μεταφορές ή κινητής περιουσίας που συνδέεται με την εκμετάλλευση τέτοιων πλοίων ή αεροσκαφών, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο τα κέρδη από την εκμετάλλευση των εν λόγω πλοίων ή αεροσκαφών φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8.

4. Ωφέλεια από την εκποίηση μετοχών ή άλλων συμμετοχικών δικαιωμάτων σε μια εταιρία ή ιδιοκτησία της οποίας αποτελείται, άμεσα ή έμμεσα, κυρίως από ακίνητη περιουσία που βρίσκεται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται στο Κράτος αυτό.

5. Ωφέλεια από την εκποίηση οποιασδήποτε περιουσίας εκτός από εκείνη που αναφέρεται στις παραγράφους 1,2,3 και 4 φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο είναι κάτοικος ο εκποιών την περιουσία.

Άρθρο 14. Ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες

Άρθρο 14. Ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες - Καίμενο νόμου

1. Εισόδημα που αποκτά κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι επαγγελματικών υπηρεσιών ή άλλων δραστηριοτήτων ανεξάρτητου χαρακτήρα φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος εκτός αν διατηρεί κατά συνήθη τρόπο μια καθορισμένη βάση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για τον σκοπό άσκησης των δραστηριοτήτων του. Αν έχει μια τέτοια καθορισμένη βάση, το εισόδημα μπορεί να φορολογείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αλλά μόνο κατά το τμήμα εκείνο που αποδίδεται σ' αυτήν την καθορισμένη βάση.

2. Ο όρος «επαγγελματικές υπηρεσίες» περιλαμβάνει ιδιαίτερα ανεξάρτητες επιστημονικές, φιλολογικές, καλλιτεχνικές, εκπαιδευτικές ή διδακτικές δραστηριότητες καθώς επίσης και τις ανεξάρτητες δραστηριότητες ιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων, οδοντιάτρων και λογιστών.

Άρθρο 15. Εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες

Άρθρο 15. Εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες - Κείμενο νόμου

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 16, 18 και 19, μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές που αποκτά κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για εξαρτημένη απασχόληση φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος εκτός αν η απασχόληση ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Αν η απασχόληση ασκείται έτσι η αμοιβή που αποκτάται από αυτήν μπορεί να φορολογείται στο άλλο Κράτος.

2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1, αμοιβή που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι εξαρτημένης απασχόλησης που ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος φορολογείται μόνο στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος εάν:

α) ο δικαιούχος της αμοιβής βρίσκεται στο άλλο Κράτος για περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν συνολικά τις 183 μέρες σε οποιαδήποτε περίοδο 12 μηνών που αρχίζει ή τελειώνει στο οικείο οικονομικό έτος, και

β) η αμοιβή καταβάλλεται από, ή για λογαριασμό, εργοδότη που δεν είναι κάτοικος του άλλου Κράτους, και

γ) η αμοιβή δεν βαρύνει μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που έχει ο εργοδότης στο άλλο Κράτος.

3. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις αυτού του Άρθρου, αμοιβή που αποκτάται από εξαρτημένη απασχόληση που ασκείται σε πλοίο ή αεροσκάφος σε διεθνείς μεταφορές, μπορεί να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο τα κέρδη από την εκμετάλλευση του πλοίου ή του αεροσκάφους φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8.

Άρθρο 16. Αμοιβές διευθυντών

Άρθρο 16. Αμοιβές διευθυντών - Κείμενο νόμου

Αμοιβές διευθυντών και άλλες παρόμοιες πληρωμές που καταβάλλονται σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους υπό την ιδιότητα του ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου μιας εταιρείας που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορεί να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 17. Καλλιτέχνες και αθλητές

Άρθρο 17. Καλλιτέχνες και αθλητές - Κείμενο νόμου

1. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 14 και 15, εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ως πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας, όπως καλλιτέχνης θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ή τηλεόρασης ή μουσικός ή ως αθλητής, από την άσκηση των προσωπικών δραστηριοτήτων του στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Αν εισόδημα από την άσκηση προσωπικών δραστηριοτήτων από πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή έναν αθλητή υπό την ιδιότητα του αυτή, δεν περιέρχεται στο πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή του αθλητή αλλά σε άλλο πρόσωπο, αυτό το εισόδημα μπορεί, ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 7, 14 και 15, να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο ασκούνται οι δραστηριότητες του προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή του αθλητή.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, εισόδημα το οποίο προέρχεται από δραστηριότητες όπως αυτές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και οι οποίες πραγματοποιούνται μέσα στα πλαίσια μιας πολιτιστικής σύμβασης ή συμφωνίας μεταξύ των Συμβαλλομένων Κρατών, εξαιρείται από τον φόρο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο ασκούνται οι δραστηριότητες, εάν η επίσκεψη σε αυτό το Κράτος υποστηρίζεται εξ ολοκλήρου ή κατά σημαντικό μέρος από κρατικούς πόρους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους ή πολιτικής υποδιαίρεσης ή τοπικής αρχής αυτού.

Άρθρο 18. Συντάξεις και ετήσιες παροχές

Άρθρο 18. Συντάξεις και ετήσιες παροχές - Κείμενο νόμου

1. Με τις επιφύλαξη των διατάξεων της παρ. 2 του άρθρου 19, συντάξεις και άλλες παρόμοιες αμοιβές που καταβάλλονται σε κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για εργασία που πρόσφερε στο παρελθόν φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.

Άρθρο 19. Κυβερνητικές υπηρεσίες

Άρθρο 19. Κυβερνητικές υπηρεσίες - Κείμενο νόμου

1. α) Μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές, εκτός από σύνταξη, που καταβάλλονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή μία πολιτική υποδιαίρεση ή μια τοπική αρχή αυτού σ' ένα φυσικό πρόσωπο έναντι υπηρεσιών που παρασχέθηκαν προς το Κράτος αυτό ή προς την υποδιαίρεση ή προς την τοπική αρχή φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος.

β) Εντούτοις, αυτοί οι μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές φορολογούνται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν οι υπηρεσίες παρέχονται μέσα στο Κράτος αυτό και το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος αυτού του Κράτους και: i) είναι υπήκοος αυτού του Κράτους, ή iii) δεν έγινε κάτοικος αυτού του Κράτους αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό παροχής των υπηρεσιών.

2. α) Οποιαδήποτε σύνταξη που καταβάλλεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή μία πολιτική υποδιαίρεση ή από τοπική αρχή αυτού ή από ταμεία που συστάθηκαν από αυτά, σ' ένα φυσικό πρόσωπο για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν προς το Κράτος αυτό ή προς την υποδιαίρεση ή προς την τοπική αρχή φορολογείται μόνο σ' αυτό το Κράτος.

β) Μια τέτοια σύνταξη όμως, φορολογείται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν το φυσικό πρόσωπο είναι υπήκοος και κάτοικος του Κράτους αυτού.

3. Οι διατάξεις των άρθρων 15, 16, 17 και 18 εφαρμόζονται σε μισθούς, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές και συντάξεις για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν σε σχέση με επιχειρηματική δραστηριότητα που διεξάγεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού.

Άρθρο 20. Καθηγητές και σπουδαστές

Άρθρο 20. Καθηγητές και σπουδαστές - Κείμενο νόμου

1. Αμοιβές τις οποίες λαμβάνει κάτοικος ενός Συμβαλλομένου Κράτους για την ανάληψη μελέτης ή έρευνας σε υψηλό επίπεδο ή για διδασκαλία, για μια περίοδο η οποία δεν υπερβαίνει τα δύο έτη από την ημερομηνία της πρώτης επίσκεψης του γι' αυτό το σκοπό, σε ένα Πανεπιστήμιο, ερευνητικό κέντρο ή άλλο παρόμοιο ίδρυμα ανώτατης ή ανώτερης εκπαίδευσης στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, δεν θα φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.
2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του Άρθρου αυτού δεν εφαρμόζονται σε εισόδημα από έρευνα εάν αυτή η έρευνα αναλαμβάνεται όχι για το δημόσιο συμφέρον αλλά πρωταρχικά για ιδιωτικό όφελος ενός συγκεκριμένου προσώπου ή προσώπων.
3. Χρηματικά ποσά, τα οποία σπουδαστής ή μαθητευόμενος ο οποίος είναι ή ήταν αμέσως πριν από την μετάβασή του σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, και ο οποίος βρίσκεται στο πρώτο-μνημονευόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος μόνο για το σκοπό της εκπαίδευσης του ή της εξάσκησης του, λαμβάνει για το σκοπό της συντήρησής του, της εκπαίδευσής του ή της εξάσκησης του, δεν φορολογείται σ' αυτό το Κράτος υπό την προϋπόθεση ότι τα χρηματικά αυτά ποσά προκύπτουν από πηγές εκτός του Κράτους αυτού.

Άρθρο 21. Άλλα εισοδήματα

Άρθρο 21. Άλλα εισοδήματα - Κείμενο νόμου

1. Εισοδήματα κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, οπουδήποτε και αν προκύπτουν, η φορολογική μεταχείριση των οποίων δεν ρυθμίζεται με τα προηγούμενα άρθρα αυτής της Σύμβασης φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται επί εισοδήματος, με εξαίρεση το εισόδημα από ακίνητη περιουσία όπως ορίζεται στη παράγραφο 2 του άρθρου 6, αν ο δικαιούχος αυτού του εισοδήματος όντας κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει επιχειρηματική δραστηριότητα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, ή ασκεί σ' αυτό το άλλο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από μια καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό, και το δικαίωμα ή η περιουσία σε σχέση με την οποία καταβάλλεται το εισόδημα συνδέεται ουσιαστικά με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε μια τέτοια περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

Άρθρο 22. Κεφάλαιο

Άρθρο 22. Κεφάλαιο - Κείμενο νόμου

1. Κεφάλαιο αντιπροσωπευόμενο από ακίνητη περιουσία όπως αναφέρεται στο Άρθρο 6, η οποία ανήκει σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Κεφάλαιο αντιπροσωπευόμενο από κινητή περιουσία που αποτελεί τμήμα της επαγγελματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης την οποία μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή από κινητή περιουσία η οποία συνδέεται με καθορισμένη βάση την οποία διαθέτει κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για τον σκοπό άσκησης ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

3. Κεφάλαιο αντιπροσωπευόμενο από πλοία ή αεροσκάφη σε διεθνείς μεταφορές ή από κινητή περιουσία που συνδέεται με την εκμετάλλευση τέτοιων πλοίων ή αεροσκαφών, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο τα κέρδη από την εκμετάλλευση των ανωτέρω μνημονευόμενων πλοίων ή αεροσκαφών φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8.

4. Όλα τα άλλα στοιχεία κεφαλαίου κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος.

Άρθρο 23. Αποφυγή της διπλής φορολογίας

Άρθρο 23. Αποφυγή της διπλής φορολογίας - Κείμενο νόμου

1. Στην Ελληνική Δημοκρατία, η διπλή φορολογία αποφεύγεται, τηρουμένων των σχετικών διατάξεων του νόμου της Ελληνικής Δημοκρατίας, ως ακολούθως:

α) Όταν ένας κάτοικος της Ελληνικής Δημοκρατίας αποκτά εισόδημα ή κατέχει κεφάλαιο το οποίο σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης, μπορεί να φορολογηθεί στην Ισπανία, η Ελληνική Δημοκρατία παρέχει ως έκπτωση από τον φόρο εισοδήματος, ή κεφαλαίου αυτού του κατοίκου ένα ποσό ίσο με τον φόρο που έχει πραγματικά πληρωθεί στην Ισπανία. Μια τέτοια έκπτωση δεν μπορεί, όμως, να υπερβαίνει το τμήμα του φόρου εισοδήματος ή του φόρου κεφαλαίου, όπως υπολογίστηκε πριν δοθεί η έκπτωση, το οποίο αντιστοιχεί, ανάλογα με την περίπτωση, στο εισόδημα ή στο κεφάλαιο το οποίο μπορεί να φορολογείται στην Ισπανία.

β) Στην περίπτωση που μέρος καταβάλλεται από μια εταιρία η οποία είναι κάτοικος Ισπανίας σε μια εταιρία η οποία είναι κάτοικος της Ελληνικής Δημοκρατίας και η οποία κατέχει τουλάχιστον 25% του κεφαλαίου της εταιρίας που πληρώνει το μέρος ή το ποσοστό που προβλέπει η Ελληνική εσωτερική νομοθεσία σε περίπτωση που αυτό είναι χαμηλότερο, κατά τον υπολογισμό της πίστωσης λαμβάνεται υπ' όψιν επιπλέον του φόρου που πιστώνεται κατά την υποπαράγραφο α) αυτής της παραγράφου, εκείνο το τμήμα του φόρου που έχει πραγματικά καταβληθεί από την πρωτο-μνημονευόμενη εταιρία για τα κέρδη από τα οποία καταβάλλεται το μέρος, το οποίο αντιστοιχεί σ' αυτό το μέρος υπό τον όρο ότι το ως άνω τμήμα του φόρου περιλαμβάνεται, γι' αυτό τον σκοπό, στη φορολογική βάση της εταιρίας που λαμβάνει το μέρος. Η ως άνω έκπτωση, μαζί με την έκπτωση που αφορά στο μέρος σύμφωνα με την υποπαράγραφο α) αυτής της παραγράφου, δεν υπερβαίνουν εκείνο το τμήμα του φόρου εισοδήματος, όπως υπολογίστηκε πριν δοθεί η έκπτωση, το οποίο αντιστοιχεί στο εισόδημα που φορολογείται στην Ισπανία. Για την εφαρμογή αυτής της υποπαραγράφου απαιτείται το ποσοστό συμμετοχής στην εταιρία η οποία καταβάλλει το μέρος να διατηρείται συνεχώς τουλάχιστον κατά τη διάρκεια του φορολογικού έτους που προηγείται της ημερομηνίας καταβολής του μερίσματος.

γ) Εάν σύμφωνα με οποιαδήποτε διάταξη αυτής της Σύμβασης, εισόδημα που αποκτάται ή κεφάλαιο που ανήκει σε κάτοικο της Ελληνικής Δημοκρατίας εξαιρείται από τον φόρο στην Ελληνική Δημοκρατία, η Ελληνική Δημοκρατία, μπορεί, εν τούτοις κατά τον υπολογισμό του ποσού του φόρου επί του εναπομείναντος εισοδήματος ή κεφαλαίου αυτού του κατοίκου, να λάβει υπ' όψιν της το εξαιρεθέν εισόδημα ή κεφάλαιο.

2. Στην Ισπανία, η διπλή φορολογία αποφεύγεται τηρουμένων των σχετικών διατάξεων τουνόμου της Ισπανίας ως ακολούθως:

α) Όταν κάτοικος Ισπανίας αποκτά εισόδημα ή κατέχει κεφάλαιο, το οποίο σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης αυτής, μπορεί να φορολογείται στην Ελληνική Δημοκρατία, η Ισπανία θα παρέχει ως έκπτωση από τον φόρο εισοδήματος ή κεφαλαίου αυτού του κατοίκου, ένα ποσό ίσο με τον φόρο που έχει πραγματικά πληρωθεί στην Ελληνική Δημοκρατία. Μια τέτοια έκπτωση, όμως, δεν υπερβαίνει το τμήμα του φόρου εισοδήματος ή του φόρου κεφαλαίου, όπως υπολογίστηκε πριν δοθεί η έκπτωση, το οποίο αντιστοιχεί ανάλογα με την περίπτωση, στο εισόδημα ή στο κεφάλαιο το οποίο μπορεί να φορολογείται στην Ελληνική Δημοκρατία.

β) Στην περίπτωση που μέρος καταβάλλεται από μια εταιρία η οποία είναι κάτοικος της Ελληνικής Δημοκρατίας που είναι κάτοικος της Ισπανίας και η οποία κατέχει τουλάχιστον 25% του κεφαλαίου της εταιρίας η οποία καταβάλλει το μέρος ή το προβλεπόμενο ποσοστό από την Ισπανική εσωτερική νομοθεσία σε περίπτωση που αυτό είναι χαμηλότερο, κατά τον υπολογισμό της πίστωσης λαμβάνεται υπ' όψιν, πλέον του φόρου που πιστώνεται κατά την υποπαράγραφο α) αυτής της παραγράφου, εκείνο το τμήμα του φόρου που έχει πραγματικά καταβληθεί από την πρωτοαναφερόμενη εταιρία για τα κέρδη από τα οποία καταβάλλεται το μέρος, το οποίο αντιστοιχεί σ' αυτό το μέρος, υπό τον όρο ότι το ως άνω τμήμα του περιλαμβάνεται για τον σκοπό αυτό, στην φορολογική βάση της εταιρίας που λαμβάνει το μέρος. Η ως άνω έκπτωση μαζί με την έκπτωση που αφορά στο μέρος σύμφωνα με την υποπαράγραφο α) αυτής παραγράφου, υπερβαίνουν εκείνο το τμήμα του φόρου εισοδήματος, όπως υπολογίστηκε πριν δοθεί η έκπτωση, το οποίο αντιστοιχεί, στο εισόδημα που φορολογείται στην Ελληνική Δημοκρατία. Για την εφαρμογή αυτής της υποπαραγράφου απαιτείται το ποσοστό συμμετοχής στην εταιρία που καταβάλλει το μέρος να διατηρείται συνεχώς τουλάχιστον κατά τη διάρκεια του φορολογικού έτους που προηγείται της ημερομηνίας καταβολής του μερίσματος. Εάν, σύμφωνα με οποιαδήποτε διάταξη της Σύμβασης αυτής, εισόδημα που αποκτάται ή κεφάλαιο που ανήκει σε κάτοικο της Ισπανίας εξαιρείται από φόρο στην Ισπανία, η Ισπανία, εν τούτοις, μπορεί κατά τον υπολογισμό του ποσού του φόρου επί του εναπομείναντος εισοδήματος ή κεφαλαίου αυτού του κατοίκου να λάβει υπ' όψιν το εξαιρεθέν εισόδημα ή κεφάλαιο.

Άρθρο 24. Μη διακριτική μεταχείριση

Άρθρο 24. Μη διακριτική μεταχείριση - Κείμενο νόμου

1. Υπήκοοι ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτή διαδικασία, η οποία είναι διάφορη ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και την σχετική διαδικασία στην οποία υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν υπήκοοι αυτού του άλλου Κράτους κάτω από τις ίδιες συνθήκες, ιδιαίτερα όσον αφορά στην κατοικία. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του Άρθρου 1, η διάταξη αυτή εφαρμόζεται επίσης σε πρόσωπα τα οποία δεν είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.

2. Η φορολογία επί μιας μόνιμης εγκατάστασης την οποία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος δεν επιβάλλεται κατά τρόπο λιγότερο ευνοϊκό σ' αυτό το άλλο Κράτος από τον τρόπο που επιβάλλεται η φορολογία επί επιχειρήσεων αυτού του άλλου Κράτους που διεξάγουν τις ίδιες δραστηριότητες. Η διάταξη αυτή δεν ερμηνεύεται ότι υποχρεώνει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να χορηγεί σε κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους οποιεσδήποτε προσωπικές εκπτώσεις, απαλλαγές και μειώσεις για φορολογικούς σκοπούς λόγω προσωπικής κατάστασης ή οικογενειακών υποχρεώσεων τις οποίες χορηγεί στους δικούς του κατοίκους.

3. Εκτός των περιπτώσεων κατά τις οποίες οι διατάξεις της παραγράφου 1 του Άρθρου 9, της παραγράφου 7 του Άρθρου 11, ή της παραγράφου 6 του Άρθρου 12, εφαρμόζονται, τόκοι, δικαιώματα και άλλες πληρωμές που καταβάλλονται από μία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, αναγνωρίζονται κατά τον υπολογισμό των φορολογητέων κερδών της εν λόγω επιχείρησης, ως έκπτωση με τους ίδιους όρους σαν να είχαν καταβληθεί σε κάτοικο του πρώτου -μνημονευόμενου Κράτους. Ομοίως, οποιαδήποτε χρέη μιας επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους προς κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, αναγνωρίζονται κατά τον υπολογισμό της φορολογητέας περιουσίας αυτής της επιχείρησης, αναγνωρίζονται με τους ίδιους όρους σαν να είχαν συμφωνηθεί με κάτοικο του πρώτου -μνημονευόμενου Κράτους.

4. Επιχειρήσεις ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, των οποίων το κεφάλαιο ενόλω ή εν μέρει ανήκει ή ελέγχεται, άμεσα ή έμμεσα, από ένα ή περισσότερους κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτή διαδικασία η οποία είναι διάφορη ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τη σχετική διαδικασία στην οποία υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις του πρώτου -μνημονευόμενου Κράτους.

5. Οι διατάξεις αυτού του Άρθρου δεν εμποδίζουν την εφαρμογή από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος του εσωτερικού του νόμου, ο οποίος αφορά σε λανθάνουσα αύξηση κεφαλαίου μισαεταίριας (thin capitalization).

6. Οι διατάξεις αυτού του άρθρου, ανεξάρτητα από τις διατάξεις του Άρθρου 2, εφαρμόζονται σε φόρους κάθε είδους και μορφής.

Άρθρο 25. Διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού

Άρθρο 25. Διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού - Κείμενο νόμου

1. Αν ένα πρόσωπο θεωρεί ότι οι ενέργειες ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών έχουν ή θα έχουν γι' αυτό ως αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης, μπορεί, ανεξάρτητα από τα μέσα θεραπείας που προβλέπονται από την εσωτερική νομοθεσία αυτών των Κρατών, να παρουσιάσει την υπόθεση του στην αρμόδια αρχή του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι κάτοικος ή, αν εφαρμόζεται γι' αυτό το πρόσωπο η παράγραφος 1 του Άρθρου 24, της αρμόδιας αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι υπήκοος. Η υπόθεση πρέπει να παρουσιαστεί μέσα σε τρία χρόνια από την πρώτη κοινοποίηση της πράξης η οποία έχει ως αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης.

2. Η αρμόδια αρχή προσπαθεί, αν η ένσταση θεωρηθεί απ' αυτήν ως βάσιμη και η ίδια δεν μπορεί να δώσει ικανοποιητική λύση, να επιλύει τη διαφορά με αμοιβαία συμφωνία με την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, με σκοπό την αποφυγή φορολογίας που δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης. Οποιαδήποτε συμφωνία επιτευχθεί εφαρμόζεται ανεξάρτητα από τις προθεσμίες που ορίζονται στην εσωτερική νομοθεσία των Συμβαλλομένων Κρατών.

3. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών προσπαθούν να επιλύουν με αμοιβαία συμφωνία οποιεσδήποτε δυσχέρειες ή αμφιβολίες ανακύπτουν ως προς την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης. Μπορούν επίσης να συμβουλευούνται η μια την άλλη για την αποφυγή της διπλής φορολογίας σε περιπτώσεις που δεν προβλέπονται από τη Σύμβαση.

4. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους απευθείας, ή μέσω μιας μικτής επιτροπής αποτελούμενης από τις ίδιες ή τους αντιπροσώπους τους, με σκοπό την επίτευξη μιας συμφωνίας κατά την έννοια των προηγούμενων παραγράφων.

Άρθρο 26. Ανταλλαγή πληροφοριών

Άρθρο 26. Ανταλλαγή πληροφοριών - Κείμενο νόμου

1. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών ανταλλάσσουν πληροφορίες οι οποίες είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των διατάξεων αυτής της Σύμβασης ή των εσωτερικών νομοθεσιών των Συμβαλλομένων Κρατών σε σχέση με τους φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση στο μέτρο που η φορολογία σύμφωνα με αυτές δεν είναι αντίθετη με τη Σύμβαση. Η ανταλλαγή πληροφοριών δεν περιορίζεται από το Άρθρο 1. Όλες οι πληροφορίες που λαμβάνει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος θεωρούνται ως απόρρητες κατά τον ίδιο τρόπο όπως οι πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του Κράτους αυτού και αποκαλύπτονται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές (συμπεριλαμβανομένων δικαστηρίων και διοικητικών οργάνων) που σχετίζονται με τη βεβαίωση ή είσπραξη, την αναγκαστική εκτέλεση ή δίωξη, ή την εκδίκαση προσφυγών, αναφορικά με τους φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση. Τα πρόσωπα αυτά ή οι αρχές χρησιμοποιούν τις πληροφορίες μόνο για τους ως άνω σκοπούς. Μπορούν να αποκαλύπτουν τις πληροφορίες στο δικαστήριο κατά την έπ' ακροατηρίω διαδικασία ή σε δικαστικές αποφάσεις.

2. Σε καμία περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν ερμηνεύονται ότι επιβάλλουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος την υποχρέωση:

α) να λαμβάνει διοικητικά μέτρα αντίθετα με τη νομοθεσία και τη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

β) να παρέχει πληροφορίες που δεν μπορούν ν' αποκτηθούν σύμφωνα με τη νομοθεσία ή κατά τη συνήθη πρακτική της διοίκησης αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

γ) να παρέχει πληροφορίες που να αποκαλύπτουν οποιοδήποτε συναλλακτικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό, εμπορικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή παραγωγική διαδικασία, ή πληροφορία, ή αποκάλυψη των οποίων θα ήταν αντίθετη με κανόνα δημόσιας τάξης (ordre public).

Άρθρο 27. Μέλη διπλωματικών και προξενικών αποστολών

Άρθρο 27. Μέλη διπλωματικών και προξενικών αποστολών - Κείμενο νόμου

Τίποτα σ' αυτή τη Σύμβαση δεν επηρεάζει τα φορολογικά προνόμια των μελών των διπλωματικών ή των προξενικών αποστολών τα οποία προβλέπονται από τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου ή από διατάξεις ειδικών συμφωνιών.

Άρθρο 28. Θέση σε ισχύ

Άρθρο 28. Θέση σε ισχύ - Κείμενο νόμου

1. Το καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη γνωστοποιεί στο άλλο την ολοκλήρωση των συνταγματικών διαδικασιών για τη θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης. Η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ κατά την ημερομηνία λήψης της τελευταίας γνωστοποίησης.

2. Οι διατάξεις της Σύμβασης έχουν εφαρμογή:

α) όσον αφορά στους παρακρατούμενους στην πηγή φόρους, σχετικά με ποσά που καταβλήθηκαν ή πιστώθηκαν κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου που ακολουθεί αμέσως κατά την ημερομηνία την οποία τίθεται σε ισχύ η Σύμβαση, και

β) όσον αφορά στους λοιπούς φόρους, σε σχέση με οικονομικά έτη που αρχίζουν κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου που ακολουθεί αμέσως κατά την ημερομηνία την οποία τίθεται σε ισχύ η Σύμβαση.

Άρθρο 29. Λήξη

Άρθρο 29. Λήξη - Κείμενο νόμου

1. Η παρούσα Σύμβαση παραμένει σε ισχύ μέχρι να καταγγελθεί από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος. Καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη μπορεί να καταγγείλει αυτή την Σύμβαση, μέσω διπλωματικής οδού, επιδίδοντας στο άλλο Συμβαλλόμενο

Κράτος έγγραφη γνωστοποίηση της λήξης τουλάχιστον έξι μήνες πριν το τέλος οποιουδήποτε ημερολογιακού έτους που αρχίζει τρία έτη μετά το έτος μέσα στο οποίο τέθηκε σε ισχύ η Σύμβαση.

2. Σ' αυτή τη περίπτωση, η Σύμβαση παύει να έχει εφαρμογή:

α) όσον αφορά στους παρακρατούμενους στην πηγή φόρους, σχετικά με ποσά που καταβλήθηκαν ή πιστώθηκαν μετά το τέλος του ημερολογιακού έτους μέσα στο οποίο επιδόθηκε η ως άνω γνωστοποίηση, και

β) όσον αφορά στους λοιπούς φόρους, σε σχέση με οικονομικά έτη που αρχίζουν μετά το τέλος του ημερολογιακού έτους μέσα στο οποίο επιδόθηκε η ως άνω γνωστοποίηση.

ΣΕ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ οι υπογεγραμμένοι, νόμιμα εξουσιοδοτημένοι για αυτό, υπέγραψαν αυτή τη Σύμβαση.

Έγινε σε δυο αντίγραφα στη Μαδρίτη την 4η Δεκεμβρίου του 2000, στην Ελληνική, Ισπανική και Αγγλική γλώσσα, όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Σε περίπτωση αμφιβολίας στη μετάφραση, το αγγλικό κείμενο υπερισχύει.

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Για το Βασίλειο της Ισπανίας

Άρθρο 30. CONVENTION

Άρθρο 30. CONVENTION - Κείμενο νόμου

CONVENTION BETWEEN THE HELLENIC REPUBLIC AND THE KINGDOM OF SPAIN FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

The Hellenic Republic and the Kingdom of Spain desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital, have agreed as follows:

CHAPTER I

SCOPE OF THE CONVENTION

Article

1

PERSONS COVERED

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article

2

TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:
 - a) In the case of the Hellenic Republic: i) the income and capital tax on individuals; ii) the income and capital tax on legal persons; (hereinafter referred to as “Hellenic tax”).
 - b) In the case of Spain: i) the income tax on individuals (el Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas); ii) the corporation tax (el Impuesto sobre Sociedades); iii) the income tax on non-residents (el Impuesto sobre la Renta de no Residentes) iv) the capital tax (el Impuesto sobre el Patrimonio); and v) local taxes on income and on capital; (hereinafter referred to as «Spanish tax»).
4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

CHAPTER II

DEFINITIONS

Article

3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a) the terms: “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean the Hellenic Republic or Spain as the context requires;

b) the term “Hellenic Republic” comprises the territory of the Hellenic Republic and the part of the sea-bed and its subsoil under the Mediterranean Sea, over which the Hellenic Republic has sovereign rights in accordance with international law for the purpose of exploration, extraction or exploitation of the natural resources of such areas;

c) the term “Spain” means the Spanish State, and when used in a geographical sense, the territory of the Spanish State, including any area outside the territorial sea upon which, in accordance with international law and on application of its domestic legislation, the Spanish State exercises or may exercise in the future jurisdiction or sovereign rights with respect to the seabed, its subsoil and superjacent waters, and their natural resources;

d) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons;

e) the term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

f) The terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean, respectively, an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

g) the term “national” means: a) any individual possessing the nationality of a Contracting State; b) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;

h) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft, except when the ship or aircraft is operated solely between places in a Contracting State;

i) the term “competent authority” means: i) in the Hellenic Republic, the Minister of Finance or his authorised representative, ii) in Spain, the Minister of Economics and Finance or his authorised representative;

2. As regards the application of this Convention by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has at that time under the law of that State for the purposes of the tax to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article

RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term «resident of a Contracting State» means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which its place of effective management is situated.

Article

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term “permanent establishment” includes especially:

a) a place of management;

branch;

office;

factory;

b) a

c) an

d) a

e) a workshop,

and

f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts for more than nine months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

5. Notwithstanding the preceding provisions of this Article and the provisions of Article 14, a person who is a resident of a Contracting State and carries on activities in connection with preliminary surveys, exploration, extraction or exploitation of natural resources situated in the other Contracting State shall be deemed to be carrying on in respect of those activities a business in that other Contracting State through a permanent establishment or a fixed base situated therein, unless such

activities are carried on for a period or periods not exceeding 60 days in the aggregate in any twelve-month period. However, for the purposes of this paragraph:

a) where an enterprise carrying on activities in the other State is related to another enterprise and that other enterprise continues as part of the same project the same activities that are or were being carried on by the first-mentioned enterprise, and the activities carried on by both enterprises exceed - when added together - a period of 60 days, then each enterprise shall be deemed to be carrying on its activities for a period exceeding 60 days in a twelve-month period.

b) two enterprises shall be deemed to be related if one is controlled directly or indirectly by the other, or both are controlled directly or indirectly by a third person.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

CHAPTER III

TAXATION OF INCOME

Article

6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the laws of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. Where the ownership of shares or other corporate rights in a company directly or

indirectly entitles the owner of such shares of corporate rights to the enjoyment or immovable property held by the company, the income from the direct use, letting or use in any other form of such right to the enjoyment may be taxed in the Contracting State in which the immovable property is situated.

5. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article

7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

5. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

6. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article

8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits derived from the operation of ships engaged in international traffic shall be

taxable only in the Contracting State in which the ships are registered or by which they are documented.

2. Subject to the provisions of paragraph 1, income derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of a ship in international traffic shall be taxable only in that Contracting State.

3. Profits derived from the operation of aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

4. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 of this Article shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State, and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and that other State agrees that the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first - mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article

10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends, the tax so charged shall not exceed: a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends; b) 10 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations. This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term “dividends”, as used in this Article, means income from shares, “jouissance” shares or “jouissance” rights, mining shares, founders’ shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company’s undistributed profits to a tax on the company’s undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

6. The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the holding or participation in respect on which the dividends are paid to take advantage of this Article by means of that holding or participation.

Article

11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises

and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest, the tax so charged shall not exceed 8 per cent of the gross amount of the interest. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in a Contracting State shall be exempt from tax in the State if:

a) the payer of the interest is that Contracting State, political subdivision or local authority thereof; or

b) the interest is paid to the other Contracting State, political subdivision or a local authority thereof or any agency or instrumentality (including a financial institution) wholly owned by that other Contracting State, political subdivision or local authority thereof; or

c) The interest is paid to any other agency or instrumentality (including a financial institution) in relation to loans made in application of an agreement concluded between the Contracting States.

4. The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor’s profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures as well as any income that is treated as income from money lent under the taxation laws of the Contracting State in which such income arises. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned

amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

8. The provisions of this Article shall not apply if it was main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the debt claim in respect of which the interest is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

Article

12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties the tax so charged shall not exceed 6 per cent of the gross amount of the royalties. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. The term “royalties”, as used in this Article, means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work, including cinematograph films and films or tapes or any other means of image or sound reproduction, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and those royalties are borne by that permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the

amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

7. The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the rights in respect of which the royalties are paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

Article

13

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the Contracting State in which the profits of such ships or aircraft are taxable according to the provisions of Article 8.

4. Gains from the alienation of shares or other participation rights in a company the property of which consists, directly or indirectly, mainly of immovable property situated in a Contracting State may be taxed in that State.

5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3 of this Article shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article

14

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that

fixed base.

2. The term “professional services” includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article
15

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16,18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned,
and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, may be taxed in the Contracting State in which the profits from the operation of the ship or aircraft are taxable according to the provisions of Article 8.

Article
16

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a manager of or as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article
17

ARTISTES AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, income derived from activities referred to in paragraph 1 performed under a cultural agreement of arrangement between the Contracting States shall be exempt from tax in the Contracting State in which the activities are exercised if the visit to that State is wholly or substantially supported by public funds of the other Contracting State or of a political subdivision or local authority thereof.

Article
18

PENSIONS

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

Article
19

GOVERNMENT SERVICE

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

i) is a national of that State; or ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 15, 16, 17 and 18 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration and to pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article
20

PROFESSORS AND STUDENTS

1. Remuneration which a resident of a Contracting State receives for undertaking study or research at a high level or for teaching, during a period not exceeding two years from the date of his first visit for that purpose, at a university, research institute or other similar establishment for highest or higher education in the other Contracting State, shall not be taxable in that other State.

2. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not apply to income from research if such research is undertaken not in the public interest but primarily for the private benefit of a specific person or persons.

3. Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned Contracting State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article
21

OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention, shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

CHAPTER IV

TAXATION OF CAPITAL

Article
22

CAPITAL

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Capital represented by shares or other corporate rights referred to in paragraph 4 of Article 6 and owned by a resident of a Contracting State may be taxed in the Contracting State in which the immovable property held by the company is situated.
3. Capital represented by ships or aircraft operated in international traffic and by movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the profits from the operation of the aforesaid ships or aircraft are taxable according to the provisions of Article 8 of the Convention.
4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

CHAPTER V

METHODS FOR ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

Article
23

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. In the Hellenic Republic, double taxation shall be avoided, in accordance with the relevant provisions of the law of the Hellenic Republic, as follows:
 - a) Where a resident of the Hellenic Republic derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Spain, the Hellenic Republic shall allow as a deduction from the tax on the income or on the capital of that resident, an amount equal to the tax effectively paid in Spain. Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in Spain.
 - b) In the case of a dividend paid by a company which is a resident of Spain to a company which is a resident of the Hellenic Republic and which holds at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividend, or the percentage provided for by the Hellenic internal legislation in case it were lower, in the computation of the credit there shall be taken into account, in addition to the tax creditable under subparagraph a) of this paragraph, that part of the tax effectively paid by the first-mentioned company on the profits out of which the dividend is paid, which relate to such dividend, provided that such amount of tax is included, for this purpose, in the taxable base of the receiving company. Such deduction, together with the deduction allowable in respect of the dividend under subparagraph a) of this paragraph, shall not exceed that part of the income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income subject to tax in Spain. For the application of this

subparagraph it shall be required that the participation in the company paying the dividends is held on a continuous basis at least during the taxable year prior to the day of payment of the dividend.

c) Where in accordance with any provision of this Convention income derived or capital owned by a resident of the Hellenic Republic is exempt from tax in the Hellenic Republic, the Hellenic Republic may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

2. In Spain, double taxation shall be avoided, in accordance with the relevant provisions of the law of Spain, as follows:

a) Where a resident of Spain derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in the Hellenic Republic, Spain shall allow as a deduction from the tax on the income or on the capital of that resident, an amount equal to the tax effectively paid in the Hellenic Republic. Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in the Hellenic Republic.

b) In the case of a dividend paid by a company which is a resident of the Hellenic Republic to a company which is a resident of Spain and which holds at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividend, or the percentage provided for by the Spanish internal legislation in case it were lower, in the computation of the credit there shall be taken into account, in addition to the tax creditable under subparagraph a) of this paragraph, that part of the tax effectively paid by the first-mentioned company on the profits out of which the dividend is paid, which relate to such dividend, provided that such amount of tax is included, for this purpose, in the taxable base of the receiving company. Such deduction, together with the deduction allowable in respect of the dividend under subparagraph a) of this paragraph, shall not exceed that part of the income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income subject to tax in the Hellenic Republic. For the application of this subparagraph it shall be required that the participation in the company paying the dividends is held on a continuous basis at least during the taxable year prior to the day of payment of the dividend.

c) Where in accordance with any provision of this Convention income derived or capital owned by a resident of Spain is exempt from tax in Spain, Spain may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

CHAPTER VI

SPECIAL PROVISIONS

Article

24

NON - DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.
2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favorably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraphs 7 and 8 of Article 11, or paragraphs 6 and 7 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.
4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.
5. The provisions of this Article shall not prevent the application by a Contracting State of its domestic law concerning thin capitalization.
6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article
25

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of

the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article
26

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on one of the Contracting States the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of

which would be contrary to public policy (ordre public).

Article
27

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

CHAPTER VII

FINAL PROVISIONS

Article
28

ENTRY INTO FORCE

1. The Contracting States shall notify each other that the constitutional requirements for the entry into force of this Convention have been complied with.

The Convention shall enter into force on the date of receipt of the later of these notifications.

2. The provisions of the Convention shall have effect:

a) with regard to taxes withheld at source, in respect of amounts paid or credited on or after the first day of January next following the date upon which the Convention enters into force; and

b) with regard to other taxes, in respect of taxable years beginning on or after the first day of January next following the date upon which the Convention enters into force.

Article
29

TERMINATION

1. This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate this Convention, through the diplomatic channel, by giving written notice of termination at least six months before the end of any calendar year after the period of three years from the date on which the Convention enters into force.

2. In such event, the Convention shall cease to have effect:

a) with regard to taxes withheld at source, in respect of amounts paid or credited after the end of the calendar year in which such notice is given; and

b) with regard to other taxes, in respect of taxable years beginning after the end of the calendar year in which such notice is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done in duplicate at Madrid this 4th December day of 2000 in the Greek, Spanish and English languages, each text being equally authentic. In case of any divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For the Hellenic Republic

For the Kingdom of Spain

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευση του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Συμφωνίας που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 28 παρ. 1 αυτής.

Αθήνα, 2 Μαΐου 2000